

Kamilka

Vážení LR partneři, ráda bych se s vámi podělila o svůj příběh. Vše začalo začátkem dubna tohoto roku. Moje dcera Kamilka (2,5 roku) právě prodělala již několikátý zánět středního ucha, vždy s pícháním jednoho nebo obou uší a nasazením antibiotické léčby (nyní Klacid). V úterý 15. 4. 2008, čtyři dny po dobrání antibiotik (ATB), se Kamilka probudila po odpoledním spánku s teplotou 38,5°C. Ve středu ráno jsme navštívily obvodní paní doktorku, která vzala moč. Na výsledky jsem si volala odpoledne, s tím, že pokud se stav Kamilky nebude lepší, máme přijít ještě téhož dne, což se také stalo. Odebrali jí krev na CRP (C-reaktivní protein, rychlý indikátor zánětu), které bylo 42 mg/l. Byla diagnostikována počínající angína a proto byla nasazena ATB (Ospen). V noci měla teploty kolem 40°C, po 4 hodinách jsme podávali léky na snížení teploty. Ráno začaly být dlaně rukou červené se slitými skvrnami. Po telefonické konzultaci s lékařkou jsme dále pokračovali v podávání ATB, která měla dle předpokladu do 48 hodin zabrat. Večer si Kamilka stěžovala na silné bolesti břicha, které trvaly přibližně 2 hodiny, průjem neměla. Čekala jsem na manžela, aby převzal péči o

starší dceru a mezitím se balila do nemocnice. Ale než manžel dorazil, Kamilka po masáži břicha usnula. V noci měla teploty 40°C a na bolesti břicha si více nestěžovala. Další noc měla znovu horečky až 40,7°C. V pátek ráno dětská lékařka provedla kontrolní odběry a odeslala nás na ORL k vyloučení zánětu středouší a k vyšetření krku, zda není lokalizován zánět v nižších částech. Odtud nás již odeslali do spádové nemocnice v Kroměříži, kde Kamilku přijali na dětskou jednotku intenzivní péče (JIP) s podezřením na Kawasakiho syndrom (autoimunitní onemocnění o přibližně 150 příznacích s možností postižení srdečních tepen a infarktem myokardu, mikrotrombózami apod.), žloutenku, mononukleózu, k vyšetření dalších eventuelních zánětů a objas-

nění zvětšených jater. V pátek večer byl proveden RTG plic s nálezem zápalu plic vpravo a nasazena širokospektrá ATB (Axetine). U Kamilky se začaly objevovat otoky prstů na rukou a nohou a oblast genitálií červenala. Puls byl 180/min. (tachykardie) a dech 45 – 50/min., měla příznaky zánětu spojivek a zažloutlé bělmo. CRP stoupalo, proto jsem souhlasila s lumbální punkcí (v sobotu večer), která vyloučila meningitidu. V neděli už nevstala, přes otoky víček nemohla otevřít očička, měla popraskané žilky v očích, nateklé, rudé, suché a rozpraskané rty, malinový jazyk, byla apatická, na nic nereagovala – odpovídá Kawasakiho syndromu. (foto Kamilky na přístrojích) Od pátku bylo každý den prováděno sonografické vyšetření srdce a břišní dutiny, vždy s normálním nálezem. V neděli pro stále se zvětšující otoky byl podán furosemid (diuretikum, k odstranění otoků) a Kamilka byla zacévkována k měření příjmu a výdeje tekutin. CRP vystoupilo na hodnotu 300 mg/l (norma je do 5 mg/l!). Podezření na žloutenku a infekční mononukleózu se laboratorně nepotvrdilo, a proto Kamilku po vyčerpání všech možností v pondělí 21. 4. pře-

vezli na JIP do brněnské fakultní dětské nemocnice, na dětskou I. interní kliniku. Večer jí byl nasazen Anopyrin 100 mg v megadávce – 3 x denně 4 tbl. (pro prevenci trombózy, k ředění krve) a další ATB (Klacid). Teploty se stále snižovaly pomocí léků ke snížení horečky. V úterý v 11 hodin jí byla podána infuze s imunoglobuliny. Asi po půl hodině podávání se objevila reakce na tuto léčbu – zimnice a 40°C horečky, infuze proto byla zastavena a po poklesnutí teploty za několik hodin opět spuštěna. Ráno byla již bez teplot, otoky se zmenšovaly. Další dny byla odstraněna cévka a Kamilce se začala loupat kůže na ručičkách, nožičkách i v oblasti genitálií. (foto: ručička – Kamilka v pozadí) CRP pokleslo na 10 mg/l a snížila se dávka Anopyrinu na ¾ tbl. ráno. Stav bez teplot vydržel do pondělí 28. 4., kdy byla přeložena na standardní pokoj. V úterý 29. 4. večer měla opět horečku 38,5°C a tachykardii. Přivolané lékařce se zdálo být nález normální. I ve středu měla celý den teplotu a mě poprvé napadlo zavolat panu Luboši Řehákovi, kterého jsem znala přes kamarádku Hanku Galatíkovou. S panem Řehákem jsem již měla pozitivní zkušenosti z dřívější doby a v noci jsme její stav konzultovali. Vyslovil podezření na poruchu imunity po ATB terapii a doporučil podávání Colostra Direkt. Colostrum mi měl manžel přivést v pátek, ale ve čtvrtek ráno (1. 5.) po probuzení Kamilka nemohla hýbat nožičkami, nemohla stát, sedět, měla silné bolesti stehenních svalů a každá potřeba na záchod jí působila velké bolesti. Po konzultaci s lékařkou mi bylo sděleno, že se Kamilka asi nakazila nějakou virózou, kterých je na oddělení plno. Žádné další vyšetření provedeno nebylo, protože dle lékařky ji tam (na stehnech) nemělo co bolet. Kamilka byla v té době asi rok bez plínek, ale začala čurat i kakat v posteli, protože ji každý pohyb i dotek bolet. V tu chvíli jsem začala propadat obrovské bezmoci z toho, že sedím celý den u Kamilky, vidím jak moc trpí bolestmi, nemůžu jí nijak ulevit a ze strany lékařů se jí nedostává pomoci. Její stav jsem znovu konzultovala s panem Řehákem, kdy mi řekl, že má zánět ve svalech a doporučil okamžité nasazení Colostra Direkt, protože její imunitní systém potřeboval co nejdříve „injekci“ imunoglobulinů. K předpokládanému zlepšení mělo dojít do pěti dnů. To už jsem věděla, že musím zajistit Colostrum v co nejkratší době. Po